KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1580/2006

af 20. oktober 2006

om ændring af forordning (EF) nr. 1043/2005 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 for så vidt angår eksportrestitutionsordningen for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, der ikke er omfattet af bilag I til traktaten, og kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 af 6. december 1993 om en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter [1], særlig artikel 8, stk. 3, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 af 15. april 1999 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter [2] finder i overensstemmelse med artikel 4, sammenholdt med artikel 1, stk. 1, andet afsnit, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1043/2005 [3], anvendelse på udførsel af produkter i form af varer, som ikke er omfattet af traktatens bilag I.

(2) I henhold til artikel 3, andet led, i forordning (EF) nr. 800/1999 opstår retten til eksportrestitution ved indførslen til et bestemt tredjeland, når der anvendes en differentieret restitutionssats for det pågældende tredjeland.

(3) I artikel 14, 15 og 16 i forordning (EF) nr. 800/1999 fastsættes betingelserne for udbetaling af differentieret restitution, særlig hvilke dokumenter der skal fremlægges som bevis for varernes ankomst til destinationen.

(4) I artikel 17 i forordning (EF) nr. 800/1999 bestemmes det, at medlemsstaterne under visse omstændigheder kan fritage eksportøren for at fremlægge de beviser, som er fastsat i artikel 16 i nævnte forordning, med undtagelse af transportdokumentet.

(5) Der ydes eksportrestitutioner i henhold til forordning (EF) nr. 1043/2005 på grundlag af et stort antal udtrykkelige anmodninger. De fleste af de varer, som disse anmodninger vedrører, er fremstillet under nøje fastlagte tekniske forhold, har konstante egenskaber og kvalitet, udføres regelmæssigt og har fremstillingsformler, der er registreret og bekræftet af de kompetente myndigheder.

(6) I betragtning af disse særlige omstændigheder og med henblik på at forenkle det administrative arbejde, der er forbundet med ydelse af eksportrestitutioner efter forordning (EF) nr. 1043/2005, bør der vedtages særlige bestemmelser, som giver medlemsstaterne større fleksibilitet end de i artikel 17 i forordning (EF) nr. 800/1999 fastsatte bestemmelser, der vedrører de beløbsgrænser, under hvilke medlemsstaterne kan fritage de erhvervsdrivende for at fremlægge de beviser, som kræves i artikel 16 i sidstnævnte forordning.

(7) For varer, der er pakket til detailsalg, og varer med samme KN-kode, der udføres regelmæssigt af samme eksportør til samme modtager, bør medlemsstaterne derfor have mulighed for efter eget skøn at fritage eksportører for at fremlægge de beviser, som kræves i artikel 16 i forordning (EF) nr. 800/1999, forudsat at de afkræver eksportørerne sådanne beviser på stikprøvebasis.

(8) Det er nødvendigt at sikre, dels at medlemsstaterne kan fastslå, at de pågældende fritagelser er begrænset til de transaktioner, som de er beregnet på, dels at de enkelte eksportører forud for udførslen ved, for hvilke varer og transaktioner en medlemsstat er parat til at lade dem nyde godt af de mere fleksible ordninger. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at forvalte en tilladelsesprocedure, ved hjælp af hvilken de kan føre tilsyn med de varer og transaktioner, for hvilke de ønsker at tillade de mere fleksible ordninger.

[1] EFT L 318 af 20.12.1993, s. 18. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2580/2000 (EFT L 298 af 25.11.2000, s. 5).
[2] EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 671/2004 (EUT L 105 af 14.4.2004, s. 5).
[3] EUT L 172 af 5.7.2005, s. 24. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 544/2006 (EUT L 94 af 1.4.2006, s. 24).

(9) Det bør bestemmes, at de fritagelser, der indrømmes i henhold til sådanne bestemmelser, skal betragtes som risikofaktorer ved anvendelsen af artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 4045/89 [1], der vedrører medlemsstaternes kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen. Herudover bør medlemsstaterne, når de søger dokumentation under hensyn til risikofaktorer, også anvende de principper, der er opstillet i Kommissionens forordning (EF) nr. 3122/94 af 20. december 1994 om fastlæggelse af kriterierne for risikoanalysen for så vidt angår landbrugsprodukter, der giver ret til udbetaling af restitution [2].

(10) Uanset bestemmelserne om fritagelse i denne forordning bør de beviser, som kræves i artikel 16 i forordning (EF) nr. 800/1999, være obligatoriske i visse tilfælde. Indførelsen af disse betingelser for udbetalingen af restitutioner vil medføre væsentlige ændringer i de administrative procedurer for både de nationale myndigheder og eksportørerne; det vil således få administrative følger og resultere i en betydelig finansiel byrde. I nogle lande kan det være forbundet med store administrative vanskeligheder at fremskaffe de beviser, der er nævnt i artikel 16 i forordning (EF) nr. 800/1999. For at lette eksportørernes administrative og finansielle byrder og for at gøre det muligt for myndighederne og eksportørerne at indføre de nye ordninger for de pågældende varer samt de nødvendige procedurer til at sikre, at alle formaliteter kan opfyldes uden problemer, bør der fastsættes en overgangsperiode, i hvilken det vil være nemmere at føre bevis for opfyldelse af toldformaliteterne i forbindelse med indførsel.

(11) Forordning (EF) nr. 1043/2005 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(12) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Horisontale Spørgsmål i forbindelse med Handel med Forarbejdede Landbrugsprodukter uden for Bilag I —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 54 i forordning (EF) nr. 1043/2005 indsættes som stk. 3-6:

»3. For de varer, der er anført i bilag II til denne forordning, og som undtagelse fra artikel 17 i forordning (EF) nr. 800/1999 finder det beløb, der er fastsat i stk. 1, litra b), i nævnte artikel, anvendelse, uanset hvilket destinationsland eller destinationsområde varerne udføres til,

a) når der er tale om varer, der er pakket til detailsalg i pakninger, som højst indeholder netto 2,5 kg, eller i beholdere, som højst indeholder 2 liter, og som er mærket som defineret i artikel 1, stk. 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF (*) enten med angivelse af importøren i destinationslandet eller med oplysninger på et i destinationslandet officielt sprog eller et sprog, der forstås i dette land

b) når en eksportør mindst 12 gange i de to år, der går forud for datoen for anmodningen om tilladelse, jf. stk. 4, har udført varer, der højst indeholder 90 vægtprocent af et enkelt basisprodukt, for hvilket der ydes restitution, og som henhører under samme ottecifrede KN-kode, til samme modtager(e).

4. I de i stk. 3 omhandlede tilfælde kan medlemsstaterne efter anmodning udstede en formel tilladelse, hvorved eksportøren fritages for at fremlægge de dokumenter, der kræves i artikel 16 i forordning (EF) nr. 800/1999, med undtagelse af transportdokumentet.

Den i første afsnit nævnte tilladelse gælder, medmindre den inddrages, i en periode på højst to år og kan fornys. Medlemsstaterne kan efter eget skøn inddrage tilladelsen, hvilket de navnlig straks gør, hvis de har rimelig grund til at tro, at eksportøren ikke har overholdt betingelserne i den pågældende tilladelse.

Fritagelser i henhold til første afsnit betragtes som risikofaktorer, som der skal tages hensyn til ved anvendelsen af artikel 2, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 4045/89.

Eksportører, der gør brug af fritagelsen, skal anføre tilladelsesnummeret i det administrative enhedsdokument og på den udtrykkelige anmodning om udbetaling, jf. artikel 32 i nærværende forordning.

[1] EFT L 388 af 30.12.1989, s. 18. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2154/2002 (EFT L 328 af 5.12.2002, s. 4).

[2] EFT L 330 af 21.12.1994, s. 31. Ændret ved forordning (EF) nr. 2655/1999 (EFT L 325 af 17.12.1999, s. 12).

5. Uanset stk. 4 kan medlemsstaterne i de i stk. 3, litra b), fastsatte tilfælde fritage eksportøren for at fremlægge transportdokumenter for alle de udførsler, der er omfattet af en tilladelse, forudsat at den pågældende eksportør afkræves transportdokumenter for mindst 10 % af de pågældende udførselsangivelser eller for mindst en angivelse pr. år, alt efter hvilket antal der er størst, idet medlemsstaterne foretager en udvælgelse blandt udførselsangivelserne efter kriterierne i forordning (EF) nr. 3122/94.

6. For varer, der er anført i bilag II til denne forordning, hvis udførselsangivelse er antaget senest den 30. september 2007, og for hvilke eksportøren ikke er i stand til at fremlægge de i artikel 16, stk. 1, i forordning (EF) nr. 800/1999 nævnte beviser, anses varerne for at være importeret til et tredjeland ved forelæggelse af en kopi af transportdokumentet sammen med et af de i artikel 16, stk. 2, i forordning (EF) nr. 800/1999 anførte dokumenter eller et bankdokument udstedt af godkendte mellemmænd, der er etableret i Fællesskabet, hvori det attesteres, at betaling for den pågældende udførsel er krediteret eksportørens konto hos dem, eller bevis for betalingen.

Ved anvendelsen af artikel 20 i forordning (EF) nr. 800/1999 tager medlemsstaterne hensyn til bestemmelserne i første afsnit.

(*) EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. oktober 2006.

På Kommissionens vegne
Günter VERHEUGEN
Næstformand